

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA OFICIALA A EPISCOPIEI ARADULUI

Redacția și Administrația
ARAD, STR. EMINESCU 18

APARE DUMINECA
Redactor: Pr. Ilarion V. Felea

ABONAMENTE:
Pentru 1 an 300 Lei; 6 luni 150 Lei

Mâna lui Dumnezeu în istorie

Există un duh rău, un duh care ispitește, amăgește și stăpânește lumea, un duh necurat care se arată nu numai în faptele cele rele ale oamenilor, dar și în fizionomia și psihologia lor, și în toată viața lor îndrăcită.

Dar mai presus de el există Duhul cel bun, Duhul lui Dumnezeu care conduce lumea și viața, mâna lui Dumnezeu, care se arată în istoria lumii și în viața oamenilor.

Ce-i istoria? E cartea vremii, știința care arată nașterea, viața și moartea popoarelor, care descrie elanul lor spre progres și cultură, mărirea și decăderea lor. Ea are mai presus de toate un rol pedagogic. Bătrânii spuneau că istoria este „magistra vitae”, căci ne învață din pășanii să deosebim binele de rău. P. S. S. Episcopul Andrei spunea odată că istoria este ca o foaie cu două fețe; pe o parte scrie omul, pe cealaltă Dumnezeu.

Ce ne învață istoria? Multe și de toate. Despre tot felul de oameni și despre tot felul de fapte bune și rele. Dar cel mai însemnat lucru ce-l învățăm din istorie este că pe scena lumii joacă un rol deosebit nu numai omul, ci mai ales Dumnezeu. Iată de pildă cele mai mari imperii ale lumii: imperiul lui Alexandru cel Mare, imperiul roman, arab, turcesc, a lui Napoleon, etc. inclusiv imperiul „roșu”. Au avut toate condițiile prosperității. Din toate: a murit vreunul în culmea gloriei culturale și morale? Peste tot: a murit vreun imperiu în care dreptatea a fost sfântă și viața morală curată? Nu... Toate au pierit în culmea fărâdelegilor, sau cufundate cu rușine în ruine și în mocirla fărâdelegilor. Nu există nicio excepție. Tot așa și oamenii cu împărățiile lor mai mici, care sunt averile. Virtuțile și averile lor, lăsate în așezăminte bune, au o memorie neprihănită și neuitată. Dar vițiile și averile adunate cu furțișagul și cu mișelia pier și ele, dispar și lasă în urma lor numai amintirea numelui și pecetea osândei și a rușinii de care s'au învrednicit.

Dar iată și alt exemplu actual și extraordinar de grăitor. Bolșevismul, „urâciunea pustirii” (Dan. 9. 27) a întrebuițat în lupta și propaganda lui toate armele — ultima expresie a tehnicei și toate violențele și vicleniile — și a dat faliment. În schimb Biserica, instituția harului, cel mai vechiu așezământ în continuitate istorică de aproape două milenii, s'a folosit în luptele ei numai de sabia Duhului și porțile iadului nu o vor birui.

Iată ce trebuie să ne cutremure și să ne încredințeze că lumea și viața omului nu se reazimă numai pe forța fizică, ci mai ales pe forța morală despre care ne vorbește cu toată serioșitatea de atâtea veacuri religia. Iată ce trebuie să ne convingă că lumea nu se conduce la întâmplare de forța destinului orb, ci de forța unui destin luminat, după legi imprescriptibile, de către Pronia sau Providența divină.

Mâna lui Dumnezeu guvernează lumea. Mâna aceasta binecuvintează și pedepsește, face din tari slabi și din slabi tari; din bogați face săraci și din săraci bogați; din cei dintâi pe urmă și de pe urmă întâi; descopere și dă de rușine în fața lumii și a istoriei egoismul, mândria și răutatea oamenilor și a popoarelor. Inzadar ne laudăm cu istețimea, cu viclenia și cu alte iscusințe diavolești, căci deasupra tuturor e ochiul lui Dumnezeu care vede toate, urechea lui Dumnezeu care aude toate și mâna lui Dumnezeu care înseamnă și plătește toate.

Mâna aceasta scrie și azi, așa cum a scris odinioară pe zidurile palatului împărătesc din Babilon când Belșatar a pângărit odoarele sfinte ale templului din Ierusalim: Mene, techel, peres, care înseamnă: am numărat, am cântărit și am împărțit. „Mene: Dumnezeu a numărat zilele împărăției tale și i-a pus capăt; techel: ai fost cântărit și ai fost găsit ușor; peres: împărăția ta va fi împărțită” (Dan. 5, 25—8).

Dumnezeu e bun, e „singur bun” (Mat. 10; 8), dar e și drept. El conduce lumea prin înțelepciune,

bunătate și dreptate. Căile și mijloacele prin care ne conduce El spre scopul ultim: bucurie și suferință, fericire și nenorocire, viața lungă sau scurtă, boală lungă sau moarte subită, toate ne sunt necunoscute. Pentru viitor Pronia este un mister; dar este o strașnică lecție pentru trecut. Pentru viitor avem făgăduința sfântă că secretul forței și tăria păcii viitoare stă în Dumnezeu și în apropierea noastră prin iubire și rugăciune de El. „Domnul tărie poporului său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul său cu pace“ (Ps. 38, 11). Dar pentru trecut avem lecția etern grăitoare că atunci când ne abatem dela calea cea bună și sfântă și dreaptă, atunci mâna Lui părintească ne muștră și ne pedepsește, ca să ne trezească din beția fărădelegilor și să ne mântuiască.

Astăzi aceeași lecție o avem de învățat. Bunătatea lui Dumnezeu ne cheamă la pocăință (Rom. 2, 4). Ne cheamă să ne îndreptăm moravurile în care am trăit, să povestim și să tâlcuim copiilor istoria vremii, cu cele două pagini, pe care am scris noi și pe care a scris Dumnezeu; să strigăm

în gura mare că nu întâmplarea și destinul orb, nici forța fizică, ci mâna Providenței divine și forța morală conduc lumea și popoarele. Ne chiamă bunătatea lui Dumnezeu, ca pe toți atâția fii rătăciți, să ne pocăim, să ne întoarcem la Tatăl, să reluăm firul tradiției și al vieții creștinești de altădată, să nu uităm a ne face zilnic rugăciunile cu smerenie și cu căldură. Să luăm pildă dela *poporul întors din robie*, care după ce a fost pedepsit pentru păcatele lui (pentru amestecul cu păgânii) s'a recules și s'a întors la o viață nouă. „S'au sculat în picioare și au cetit din cartea legii lui Dumnezeu un sfert de zi, iar în alt sfert s'au mărturisit și s'au închinat Domnului Dumnezeului lor“ (Neemia 3, 2—3). Dacă nu un sfert de zi din sărbători, cel puțin un sfert de ceas să cetim legea Domnului, să ne mărturisim și să ne rugăm lui Dumnezeu, ca să ne dea pace bună și tărie morală.

Aceasta e lecția de azi și rugăciunea: Doamne, *Tinde mâna Ta nevăzută din sfântul tău lăcaș și ne binecuvintează... acum și totdeauna.*

Sumarele

Sesiunii ordinare a Adunării Eparhiale din anul 1941

(Continuare).

33. Referitor la cele cuprinse în punctul II al raportului general al Consiliului Eparhial, secția bisericească, Nr. 2406/1941, de sub 3, despre *salarizarea clericului*; 4 despre *oficiile și consiliile parohiale*; 5 despre *activitatea pastorală a preoțimei*; 6 despre *serviciul de control*; 7 despre *asistența socială*; 8 despre *spitale și dispensare*; 11 despre *Academia Teologică*; 12 despre *pelerinajele religioase*; 13 despre *zidiri, renovări și sfințiri de biserici*; 14 despre *vizitațiunile canonice arhieresti*; 15 despre procesele matrimoniale; 16 despre *dăruirile pentru biserici*; 17 despre *examenle de capacitate preoțească*; 18 despre *cauzele disciplinare*; 19 despre *improprietăți* și 20 despre *Asociația Clerului*, Prea Sf. Sa Părintele Episcop Andrei face următoarea expunere:

Grija de căpetenie a Consiliului Eparhial a fost să stăruie cât mai mult asupra necesității de a se obține salariu dela Stat pentru toate parohiile nebugetare, pentru ca astfel nici o comună, oricât de săracă, să nu rămână fără păstor sufletesc. S'a cerut salariu pentru 56 parohii, din care s'a primit până acum salariu pentru 10. Și acesta e un lucru foarte îmbucurător pentru Noi, văzând că am aflat înțelegere la factorii competenți. O problemă ca aceasta, într-o Eparhie de frontieră, își are o deosebită

însemnătate. Ideia de Stat român nu poate fi reprezentată cu adevărat decât acolo, unde se aude cuvântul preotului, cântarea bisericească și sunetul clopotului din turla bisericii noastre. Ori, aceasta problemă a fost socotită până acum, ca o simplă problemă de buget. Iată de ce trebuie să înregistrăm cu deosebită mulțumire faptul că Ministerul Cultelor, de acord cu cel al Finanțelor, Ne-au dat posibilitatea să înființăm în acest an 10 parohii noi; așa că în forma aceasta, numărul parohiilor nebugetare se reduce la 46. Avem convingerea că nu va trece mult și acestea 46 vor fi bugetate.

Cuvântul Nostru de recunoștință se îndreaptă către Conducătorul Statului și Guvernul țării, pentru îmbunătățirea salariilor preoților și, dacă se va pune stavilă scumpetei crescânde, vom avea mulțumirea de a vedea preoții Noștri scutiți de grijile materiale. Îmbunătățirea condițiilor materiale atrage după sine și înălțarea prestigiului de care are nevoie orice conducător de obște.

Tot aci trebuie să amintim că avem satisfacția de a constata, că am venit în mod real în ajutorul refugiaților și expulzaților. Nu au putut fi satisfăcuți așa zișii „preoții alegători de parohii“, cari au venit cu pretenții exagerate și nu s'au mulțu-

mit cu cece bunăvoința și împrejurările locale le-au putut oferi.

După aceste lămuriri, Comisia bisericească, prin raportorul ei, propune, iar

Adunarea Eparhială ia la cunoștință cu satisfacție cele reportate.

34. Cele cuprinse sub II, punctul 1 din raportul general al Consiliului Eparhial, secția bisericească, Nr. 2406/1941, despre *rectificarea clasificării parohiilor* pe un nou ciclu de 5 ani, raportorul Comisiei bisericești propune iar

Adunarea Eparhială aprobă noua clasificare a parohiilor propuse de Comisiune pe un ciclu de 5 ani (1941-1946).

35. Cu privire la punctul 9 de sub II din raportul general al Consiliului Eparhial, secția bisericească, Nr. 2406/1941, despre *așezarea absolvenților de teologie în parohii* de o clasă inferioară cvalificațiunei obținute, cu începere dela 1 Septembrie 1941, în care sunt obligați a păstori cel puțin 5 ani și numai apoi vor putea ocupa parohii de clasa pentru care au fost cvalificați, raportorul Comisiei bisericești propune, iar

Adunarea Eparhială aprobă cele propuse.

36. Referitor la cele cuprinse sub acelaș punct 9 de sub II al raportului general al Consiliului Eparhial, secția bisericească, Nr. 2406/1941, despre *obligațiile viitorilor candidați la preoție*, bursieri ai Consiliului Eparhial, raportorul Comisiei bisericești propune, în numele Comisiei, iar Adunarea Eparhială hotărăște:

Candidații la preoție, originari din Eparhia Aradului, bursieri în Academia teologică, vor fi în viitor obligați a se hirotoni întru preoți în cel mult un an dela terminarea Academiei teologice și a ocupa parohia la care îi va trimite Consiliul Eparhial, unde sunt obligați a funcționa cel puțin 5 ani.

Cei cari nu se supun acestei hotărâri, precum și cei cari trec în alte eparhii, sau ocupă alte funcțiuni, fără învoirea Chiriarhului, asemenea și studenții bursieri cari părăsesc Academia teologică în decursul anului școlar, sunt obligați să restituie în întregime bursa primită.

În vederea executării acestei hotărâri, cu începerea anului școlar 1941/42 studenții primiți ca bursieri în Academia teologică, vor da declarație scrisă, semnată de student, de părinți și de doi martori, în fața conducătorului oficiului parohial, prin care se obligă solidar — părinți și student — a restitui bursa primită dela Consiliul Eparhial în cazurile prevăzute în această hotărâre.

37. La cele cuprinse sub punctul 10, de sub II, din raportul general al Consi-

liului Eparhial, secția administrativă bisericească, Nr. 2406/1941, despre necesitatea de a avea *case parohiale în toate parohiile*, Prea Sf. Sa arată că este preocupat în modul cel mai serios de construirea de case parohiale-tip, în toate parohiile unde lipsesc, iar pentru atingerea acestui scop, ajutoarele din fondul eparhial preoțesc se vor îndrepta în viitor spre zidirea de case parohiale, în primul rând în cele 56 parohii sărace, cari n'au putut fi îndeplinite și din această cauză. După aceste lămuriri, Comisiunea bisericească, prin raportorul ei, propune, iar Adunarea Eparhială hotărăște:

Consiliul Eparhial este învitat a lua măsurile necesare pentru a în adra acțiunea de zidire a caselor parohiale în instituția „Casa Construcțiilor“ din Ministerul Muncii și a cere Prefecturii județului să înscrie în bugetul Prefecturii și al primăriilor comunale, ajutoare pentru zidirea de case parohiale.

38. Referitor la cele cuprinse în punctul 2 de sub II, din raportul general al Consiliului Eparhial, secția bisericească, Nr. 2406/1941, despre *restricția impusă de Ministerul Cultelor de a îndeplini parohiile vacante* numai cu preoți refugiați și expulzați, Comisia bisericească propune, prin raportorul ei, iar Adunarea Eparhială

invită Consiliul Eparhial să intervină și din partea sa la On. Minister pentru ridicarea acestei restricțiuni, pentru parohiile la cari nu reflectează preoți refugiați sau expulzați.

39. Referitor la cele cuprinse sub III, 1-6 din raportul general al Consiliului Eparhial, secția bisericească, Nr. 2406/1941, despre *datele statistice bisericești*, raportorul Comisiunii bisericești, propune, iar

Adunarea Eparhială le ia la cunoștință.

40. Prea Sf. Sa Părintele Episcop Eparhial propune formarea unei comisiuni de candidare pentru complectarea prin alegere a locurilor vacante în secțiile: administrativă bisericească și în cea culturală ale Consiliului Eparhial, alor 3 membri supleanți în comisia pentru împărțirea averii cu Episcopia Timișorii și alor 3 membri supleanți în comisia de control. Se alege comisia de candidare compusă din d-nii: Prot. Procopiu Givulescu, Dr. Sever Ispravnic senior și Dr. Adam Iancu.

Adunarea Eparhială primește cele de mai sus, iar ședința se suspendă pentru 5 minute, spre a se da posibilitate comisiei ca să-și prezinte propunerea și să pregătească buletinele de votare.

41. După redeschiderea ședinței, se alege o comisie de scrutiniu, compusă din d-nii: Dr. Mihai Mărcuș și Dr. Iustin Marșieu; apoi — după ce comisia de candidare distribue buletinele de votare — Adunarea Eparhială procedează la votare secretă, prin buletine, votând toți deputații prezenți cu unanimitate de voturi, următoarele complectări, respective noi alegeri:

In secția administrativă bisericească:

1 consilier onorific: Prot. Ștefan Lungu.

1 consilier onorific supleant: Pr. Dr. Ilarion V. Felea.

In secția culturală:

1 consilier onorific din cler: Profesor diacon Vintilă Popescu.

1 consilier onorific mirean: Dr. Caius Lepa.

1 consilier onorific supleant din cler: Prot. Șt. Bogdan.

In comisiunea pentru împărțirea averii cu Episcopia Timișoarei:

1 membru supleant din cler: Pr. Viorel Mișuțiu.

1 membru supleant mirean: Dr. Eugen Beleş.

1 membru supleant mirean: Dr. Romulus Coțoiu.

In comisia de control:

1 membru supleant din cler: Prot. Florea Codreanu.

1 membru supleant mirean: Dr. Cornel Luțai.

1 membru supleant mirean: Dr. Octavian Lupaș.

Constatându-se la scrutiniu, că toate voturile s'au dat pentru cei de mai sus, Inaltul Prezidiu îi declară aleși pentru restul din actualul period.

42. Urmează la ordinea de zi *Raportul despre activitatea pe anul 1940 a secției culturale a Consiliului Eparhial* Nr. 2250/1941, asupra căruia Comisia culturală a Adunării Eparhiale, prin dl raportor Dr. Cornel Radu, propune, iar

Adunarea Eparhială ia, în general, la cunoștință raportul, care tipărit și fiind distribuit tuturor membrilor Adunării Eparhiale, se renunță la cetirea lui, urmând să fie tipărit între anexele actelor și desbaterilor Adunării Eparhiale. (Anexa D).

43. Constatându-se din cele raportate sub litera A. a raportului general al Consiliului Eparhial, secția culturală, Nr.

2250/1941, despre stabilirea de către Prea Sf. Sa Părintele Episcop, a unui *plan unitar de predici* pentru toată Eparhia și aplicarea lui cu râvnă și interes din partea preoțimei și că aceste predici au avut darul de a ridica moralul credincioșilor în momentele de adâncă desnădejde prin care a trecut neamul românesc în anul 1940, Comisiunea culturală, prin raportul ei, propune, iar

Adunarea Eparhială își exprimă profunda sa grațitudine Prea Sfinției Sale atât pentru inițiativa luată, cât și pentru faptul că în cele mai grele ceasuri, însuși Prea Sfinția Sa a urcat amvonul pentru a împătași tuturora cuvinte de mângâiere și întărire.

44. Cu privire la punctul B. alineatul a. și Anexa I. a raportului Nr. 2250/1941 al Consiliului Eparhial, secția culturală, despre *activitatea* rodnică școlară și extrașcolară desfășurată din partea profesorilor și elevilor *Școlii Normale confesionale „Dimitrie Tichindeal“ din Arad*, de sub direcția d-lui Dr. Caius Lepa, precum și despre progresul realizat în această școală, atât pe teren didactic, cât și pe cel cultural; apoi despre înființarea paraclisului în această școală, Comisia culturală, prin raportul ei, propune, iar

Adunarea Eparhială le ia la cunoștință și reține mai ales faptul că dezideratul cu privire la înființarea unui paraclis, exprimat de Adunarea Eparhială din 1939, s'a împlinit în decursul acestui an, dând prilejul elevilor de a-și face practica de strană și de a se închina în fața altarului, în chiar localul școlii.

45. Referitor la cele raportate sub B. alineatul b. din raportul Consiliului Eparhial, secția culturală, Nr. 2250/1941, despre *Școala eparhială de cântăreți*, raportorul Comisiei culturale propune, iar

Adunarea Eparhială relevă cu mulțumire reorganizarea Școlii de cântăreți sub conducerea d-lui T. Lugojan. Felul cum este organizată această școală și râvna cu care este condusă, pot servi ca pildă pentru asemenea instituții.

46. În legătură cu cele cuprinse în punctul B. litera c. a raportului Consiliului Eparhial, secția culturală, Nr. 2250/1941, despre *Internatul de cezan de fete*, la care ia cuvântul dl Dr. Cornel Iancu, arătând meritele excepționale ale directoarei acestei instituții, d-șoara profesoară Tulia Bogdan, Comisia culturală propune, iar

Adunarea Eparhială aduce mulțumiri d-șoarei directoare Tulia Bogdan pentru activitatea sa din trecut și constată cu bucurie,

că pe lângă înlesnirile ce le-a dat și în acest an ca și în anii trecuți fetelor din mediul rural înscrise la școlile secundare din localitate, Internatul diecezan de fete a mai servit ca adăpost și unui număr însemnat de eleve refugiate și expulzate.

47. În referire la cele raportate sub B. litera d. din raportul Consiliului Eparhial, secția culturală, Nr. 2250/1941, despre necesitatea înființării unei *Școli eparhiale de gospodărie casnică*, în actuala clădire a Internatului diecezan de fete, raportorul Comisiei culturale propune, iar

Adunarea Eparhială aprobă cu vie mulțumire inițiativa Consiliului Eparhial, luată la sugestia P. Sf. Sale Părintelui Episcop, de a înființa cu începerea anului școlar 1941/42 o școală de gospodărie casnică cu scopul de a da o educație casnică temeinică viitoarelor soții de intelectuali ai satelor noastre și nădăjduște că această inițiativă va avea darul de a aduce contribuții reale la însănătoșirea morală a familiei române.

48. Cu privire la cele cuprinse sub litera B, punctul 2 din raportul general al Consiliului Eparhial, secția culturală, Nr. 2250/1941 despre *catehizație*, Comisia culturală, prin raportorul ei, propune, iar

Adunarea Eparhială ia cu satisfacție cunoștință de organizarea „*Cercului catihetic*”, menit să strângă într'un mănunchi pe toți catihetii din orașul Arad, pentru a se pune la curent cu problemele din cadrul preocupărilor lor profesionale. Subliniază în special stabilirea unui nou program analitic pentru învățământul religios în școala primară din Eparhie, pe temeiul căruia s'au întocmit o serie de manuale de religie pentru cursul primar.

Toate manualele se prezintă cu un conținut bine selecționat și potrivit înțelegerii și dezvoltării sufletești a copilului.

Tot la acest punct Prea Sf. Sa Părintele Episcop relevă meritoasa activitate a preoților: Cornel Mureșan, Viorel Mișuțiu, Ilarion V. Felea, Florea Codreanu, Damian Tudor, Petru Bogdan și prof. Vintilă Popescu, cari au scris manuale de catehizare atât de bune, iar ultimul conduce revista studenților dela Academia teologică „*Catihetul*”.

Adunarea Eparhială le exprimă tuturor mulțumirile sale pentru munca prestată și ia cu bucurie la cunoștință apariția revistei studenților dela Academia Teologică „*Catihetul*” sub îngrijirea părintelui profesor Vintilă Popescu.

49. Referitor la cele cuprinse în raportul general al Consiliului Eparhial, secția culturală, Nr. 2250/1941 sub litera B., aliniatul 3, despre *inspecția învățământului religios primar și secundar* și sub II,

despre *activitatea misionară în Eparhie*, Comisia culturală propune, iar

Adunarea Eparhială exprimă mulțumiri părintelui consilier Caius Turicu pentru activitatea deosebit de intensă.

50. Cu privire la cele raportate sub B., II, litera b., din raportul general al Consiliului Eparhial, secția culturală, Nr. 2250/1941, despre *misiunile religioase inaugurate în anul acesta în Dumineca Ortodoxiei*, Comisia culturală propune, iar

Adunarea Eparhială ia la cunoștință cu vie satisfacție faptul că misiunile organizate în Dumineca Ortodoxiei au strâns legăturile dintre păstor și turmă prin cuvintele de îmbărbătare și împăcare cu Dumnezeu, răspândite de cei 7 misionari Chiriarhali, pretutindeni unde au descins cu binecuvântarea Prea Sf. Sale Părintelui Episcop.

51. Referitor la cele cuprinse în raportul general al Consiliului Eparhial, secția culturală, Nr. 2250/1941, sub B., II, 3, despre *societățile caritative*, Comisia culturală propune, iar

Adunarea Eparhială constată că „*Oastea Domnului-Caritas*”, *Societatea Femeilor Ortodoxe* și *Societatea „Principele Mircea*”, activând sub patronajul Bisericii, au alinat multe suferințe și au îndepărtat multe lipsuri. Pentru viitor se deschid acestor societăți posibilități și mai mari de muncă prin faptul că însuși Conducătorul Statului domnul General Ion Antonescu priveghiază neostenit și îndrumă acțiunea de ocrotire și asistență a celor slabi sau nevoiași.

52. În privința celor raportate sub B., II, 5, din raportul Consiliului Eparhial, secția culturală, Nr. 2250/1941, despre *colportajul bisericesc*, Comisia culturală propune, iar

Adunarea Eparhială constată că o mare lacună în propaganda religioasă s'a împlinit în acest an prin organizarea colportajului în fiecare parohie, înfăptuindu-se totodată prin aceasta încă unul din dezideratele exprimate de Adunarea Eparhială în anul 1939.

53. Referitor la cele cuprinse în anteproiectul de decret-lege pentru organizarea și funcționarea școlilor secundare și teoretice, înregistrat la Consiliul Eparhial sub Nr. 2404 din 13 Mai 1941, Comisia culturală prin raportorul ei propune, iar Adunarea Eparhială, văzând că se pregătește o nouă reformă în cadrele învățământului secundar,

învită Consiliul Eparhial să susțină în fața forurilor în drept dezideratul ca: *religia să se mențină și pe mai departe în programul școlar cu câte două ore pe săptămână de fiecare clasă și pentru toate școlile.*

(Va urma).

Despre ce să predicăm ?

La **Adormirea Maicii Domnului**, 15 August 1941, să vorbim despre **cultul Maicii Domnului**.

După Înălțarea la cer a Mântuitorului și Pogorîrea Duhului Sfânt Maica Domnului a mai petrecut lungă vreme în Ierusalim sub îngrijirea sf. Apostol Ioan (In. 19 v. 27). Despre Adormirea Ei ni se istorisește în Mineiu. (Vezi Mineiul, la 15 August, pg. 179—180).

Proorocia Maicii Domnului: „Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile“ (Lc. 1 v. 48) s'a împlinit. Ziua Adormirii este praznicul încununării Ei cu cununa nemuririi și a cinstirii mai presus de toate cetele cerești. Cultul Maicii Domnului este inima serviciilor noastre divine și floarea rugăciunilor.

Fecioria și iubirea de *Mamă* sunt podoabele care au înălțat-o pe tronul de Împărăteasă a cerului (Ps. 44 v. 11). Prea puține din viața Ei s'au scris în Sfânta Scriptură, dar credința noastră ușor poate suplini cele ce lipsesc. Dacă Dumnezeu a ales-o pe Ea ca să împrumute Fiului Său un trup curat, pentru răscumpărarea noastră, atunci e clar că *nu era alt izvor mai curat* în lume pentru acea naștere. Dar Dumnezeu Tatăl, care a sălășluit în sânul Ei pe Fiul Său, i-a vărsat în inimă, deodată cu zămislirea, și *iubirea Sa dumnezească* față de Unicul Său Fiu. Deaceia în iubirea Maicii Domnului către Fiul Ei trebuie să vedem cea mai desăvârșită *iubire de Mamă*, contopită din *căldura* iubirii dumnezeiești și *curățenia* iubirii de Fecioară. Iubirea părintească de obicei se împarte între tată și mamă. Tatăl iubește copilul cu putere, mama cu adâncă gingășie. În inima Preacuratei focul celei mai curate iubiri părintești (tată și mamă laolaltă) se unia cu vâpaia harului ceresc. Deaceia toată viața Maicii Domnului a fost o neîncetată *slujire prin iubire* Fiului Ei dumnezeesc. Fiecare gând, fiecare dorință, fiecare faptă îi era închinată Lui. Ea n'avea altă chemare în lume decât a duce la desăvârșire iubirea de Mamă. A mai rămas în lume, după despărțirea dureroasă de Fiul Ei sub cruce (In. 19 v. 25), spre a desăvârși acea iubire prin nădejdea și dorința revederii. Când iubirea aceasta fu coaptă pentru cer, și când trupul omenesc n'o mai putea încape, atunci tristețea despărțirii de Fiul iubit încetă și bucuria revederii cu El îi luă locul. *Iubirea* o trecu peste moarte; *fecioria*, care i-a împodobit trupul în această viață, îl apără de stricăciune și-l scoasă din umbra mormântului mutându-l la cer, iar *smernenia* atotputernică, cea asemenea Fiului Ei, o ridică pe tronul cel ceresc, deasupra Heruvimilor și Serafimilor. Precum în pământul binelucrat întâlnim pomi cari își coc

fructele înainte de vreme, așa și mutarea Fecioarei la cer, înainte de obșteasca înviere, este o urmare a sfințeniei Ei. O viață care începe cu o copilărie fără durere, care este petrecută fără prihană și se încheie cu o moarte fără chinuri, sfârșește totdeauna în cer.

Adormirea Maicii Domnului, ca un minunat apus de soare, luminează înc'odată întreaga Ei viață cu o strălucire neîntrecută. Maica Domnului se aseamănă și este chiar mai aleasă decât: *Soarele*, fiindcă a născut pe Soarele cel adevărat, care a luminat pe toți cei din întunec și din umbra nopții; *luna*, care cu lumina ei nespuse întrece toate stelele, fiind cinstită de dânselle ca o împărătească; *revărsatul zorilor*, care a gonit întunerecul și noaptea păcatelor și a adus în lume ziua cea purtătoare de viață; *izvorul*, ce adapă Biserica și tot sufletul omenesc; *crinul*, care deși s'a născut între măracini nu și-a pierdut nicidecum podoaba albiciunei; *grădina încuiată* din care a răsărit floarea cea nevestejită; *fântâna peceluită* din care a curs izvorul vieții, Hristos. Pe aceasta a văzut-o Moise în m. Sinai ca un *rug aprins ce nu ardea* (Eș. 3 v. 2); Aaron a văzut-o ca un *toiag înflorit* și plin de roadă dumnezească (Num. 17 v. 8); Iacob ca o *scară*, întinsă dela pământ la cer, pe care se suiau și se coborau îngerii (Fac. 28 v. 8); Ezekiel ca o *ușă încuiată* prin care nimeni n'a intrat (Ezek. 44 v. 2); Ghedeon a văzut-o ca o *lână* cu rouă (Jud. 6 v. 37); Avacum ca o *dumbravă* (3 v. 3); Daniil ca un *munte* (2 v. 34—35); Solomon ca un *palat*.

„Întru Naștere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu o ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare; mutatu-te-ai la Viață, fiind Maica Vieții, și cu rugăciunile Tale izbăvești din moarte sufletele noastre“ (Troparul zilei).

*

În **Dumineca X. după Rusalii**, 17 August 1941, să predicăm despre **iubirea creștină**.

Fiind întrebat care este porunca cea mai mare din lege, Mântuitorul a răspuns: „*Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, cu toată inima (simțirea), cu tot sufletul (voința) și cu tot sufletul (rațiunea)*. Aceasta este marea și cea dintâi poruncă. Iar a doua, *la fel* ca aceasta: să iubești pe aproapele tău ca însuși pe tine“ (Mt. 22 v. 36-39). Cine împlinește această poruncă a iubirii, acela a împlinit *toată legea* (Mt. 22 v. 40; Rom. 13 v. 8—10; Gal. 5 v. 14; I. Tim. 1 v. 5), fiindcă toate poruncile și orânduile lui Dumnezeu se îndreaptă spre iubire.

Religia creștină se poate numi pe scurt „*legea iubirei*“. Să iubim pe Dumnezeu, celce ne-a iubit întâiu pre noi și a dat pe Fiul Său jertfă de ispășire pentru păcatele noastre (In. 3 v. 16;

I. In. 4 v. 9—10) — aceasta este creștinismul. E nevoe să cunoaștem întâiu iubirea lui Dumnezeu către noi spre a-i putea răspunde cu iubirea noastră. Ca atare, iubirea față de Dumnezeu se naște din credința în El (Evr. 11 v. 6). Credința este drumul, mijlocul, spre a ajunge la Dumnezeu, iar iubirea e sfârșitul, ținta nizuințelor, când ne unim cu El. Credința curățește sufletul (I. Petru 1 v. 22) și Duhul Sfânt varsă apoi în inimă iubirea lui Dumnezeu (Rom. 5 v. 5), adecă acea dispozițiune adâncă de a *cunoaște* și *simți* că Dumnezeu este binele cel mai mare, și de a avea *voința* mereu îndreptată spre îmbrățișarea Lui. Această *iubire* nu constă numai în privirea (contemplarea) lui Dumnezeu cu gândul, sau numai în bucuria inimii de a-L simți, ci mai ales în o neîncetată *silință a voinței* de a ne apropia de El, spre a-L poseda și a petrece împreună cu El. Dumnezeu fiind „iubire” pe El nu-l putem cunoaște decât numai iubindu-l, fiindcă atunci petrecem în El și El în noi (I. In. 4 v. 7—8, 16). Totașa „asemănarea” (desăvârșirea morală) cu Dumnezeu o putem realiza numai prin iubire, care este „legătura desăvârșirii” (Col. 3 v. 14).

A *iubi pe Dumnezeu* înseamnă a ne preda cu totul în mâinile Lui, a renunța la noi, făcându-L pre El singur stăpân înlăuntrul nostru. Celce iubește nu mai vrea nimic pentru dânsul, nici chiar pre sine, ci totul pentru celalalt. Iubirea grăește așa: E mai fericit a da decât a lua. Iar dăruirea cea mai fericită este de a se da pe sine. A iubi înseamnă a nu căuta ale sale, ci: voința, binele și bucuria altuia. Egoismul zice: Eu, al meu, voia mea să fie. Iubirea grăește: Tu, al tău, fie voia Ta! Ea nu caută bunuri nici daruri dela Dumnezeu ci *pe El însuși*. A iubi pe Dumnezeu înseamnă a ne voi nu pre noi, ci pe El; pre noi însă și toate celelalte a ne voi numai în Dumnezeu. Căci, de sigur, ne iubim pre noi înșine — ar fi nefiresc să nu ne iubim. „Nimeni vreodată nu și-a urît trupul său” (Efes. 5 v. 29) — zice Apostolul; și lucrurile acestei lumi trezesc în noi, fără să vrem, imboldul iubirei, și ar fi zadarnic să căutăm a-l stârpi. Dar toată această iubire către noi înșine și către lume se sfințește prin aceea că o cuprindem în iubirea cea către Dumnezeu. Dumnezeu trebuie să ne umplă inima și să ne stăpânească voința în așa măsură încât nici o altă iubire să nu mai aibă loc lângă ea, decât numai ca o parte a acestei iubiri. Acesta e chipul cel drept de a iubi și a stăpâni lumea și lucrurile dintr'ânsa: a ne fi desfăcut mai întâiu de orice iubire către ele, a fi negat și a ne fi lepădat în interiorul nostru de foarte, pentru a câștiga pe Dumnezeu și numai apoi a regăsi și a recâștiga toate acestea în Dumnezeu. Privirea noastră trebuie să fie îndreptată atât de exclusiv spre Dumnezeu, încât să pierdem

din vedere toate celelalte, pânăce apoi le vedem iarăși în Dumnezeu și ne bucurăm de ele. Numai în felul acesta inima creștinului nu va mai fi împărțită între Dumnezeu și lume (Mt. 6 v. 24), ci în ea va stăpâni numai Dumnezeu, iar din lume numai atâta cât se împacă cu această iubire către Dumnezeu. Așa trebuie înțelese cuvintele Mântuitorului că cine iubește altceva mai mult decât pre El, nu este vrednic de Dânsul (Mt. 10 v. 37). Cine iubește pe Dumnezeu cu adevărat pe acela nimic nu-l mai desparte de această iubire (Rom. 8 v. 38—39).

Iubirea creștină cuprinde în sine toate virtuțile, ele fiind ramificații ale ei, ce trăesc și aduc roadă numai prin iubire. Insușirile iubirei sunt: ea îndelungrabdă, este plină de bunătate, nu știe de pizmă, nu se laudă, nu se trufește, nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde la mânie, nu pune la socoteală răul, nu se bucură de nedreptate ci se bucură de adevăr, toate le suferă, toate (cele bune) le crede (despre aproapele), toate le nădăduște, toate le rabdă (I. Cor. 13 v. 4—7). Insuși Dumnezeu se cuprinde în iubire, deaceea iubirea e scara desăvârșirii și culmea fericirii, pentrucă ea ne unește cu Dumnezeu. Iubirea singură este nemuritoare (I. Cor. 13 v. 8). Credința și nădejdea vor înceta în cealaltă viață, iubirea însă ne va înlânțui pentru totdeauna de Dumnezeu, izvorul fericirii.

Iubirea către Dumnezeu nu este o stare sufletească de pasivitate, ci una de activitate, ce se manifestă prin *păzirea tuturor poruncilor*, ca expresie a voinței Lui, voință unică în serviciul căreia stă creștinul (In. 14 v. 21; I. In. 2 v. 5). Unul ca acela află „în legea Domnului voia lui, și în legea Lui va cugeta ziua și noaptea” (Ps. 1 v. 2).

Iubirea către Dumnezeu este nelipsită de iubirea către aproapele, care este chipul și asemănarea Lui. Tot ea regulează și iubirea (grija) ce trebuie s'o avem față de noi înșine, punând-o în slujba Lui și astfel sfințind-o.

Două păcate se opun iubirei creștine: *Egoismul și fanatismul*.

Iubirea nemăsurată de sine (egoismul) coboară viața la poftele și trebuințele ei inferioare și taie avântul sufletului spre ținta lui mai înaltă. Egoistul cade pradă propriilor sale pofte. El are idolul său în sine și neagă trebuința apropierii de Dumnezeu. Egoismul duce la moarte sufletească.

Fanatismul luptă cu mijloace violente pentru o credință din care lipsește iubirea (I. Cor. 13 v. 2). Creștinismul exclude fanatismul, fiindcă Dumnezeu este „iubire” și El nu se împacă cu fapte lipsite de iubire.

„Nu știți oare că prietenia lumii este dușmănie față de Dumnezeu? Așa dar, cine voi-va să fie prieten cu lumea, se face vrăjmaș lui Dumnezeu“ (Iac. 4 v. 4).

„Păziți-vă întru dragostea lui Dumnezeu și așteptați mila Domnului nostru Iisus Hristos spre viața cea vecinică“ (Iuda v. 21).

Cărți

Toma Petrescu: Conspirația Lojilor. Francmasonerie și Creștinism. Ediția IV-a, București 1941. Pagini 143+29 anexe. Prețul 60 lei.

O carte ce trece ca pâinea caldă, dovadă că e la a patra ediție abia în jumătate de an. Are două părți. În prima parte tratează după un sistem oarecare însăși tema anunțată, iar în a doua parte publică câteva documente și fotografii.

Sub titlurile: Ce este francmasoneria?; Cabala și Magia; Originea francmasoneriei; Filozofia francmasoneriei; Concepția masonică despre Dumnezeu (Francmasoneria contra Religiei, Bisericii și Preoțimeii creștine); Democrație-Masonerie; Francmasoneria, Liga Națiunilor și Creștinismul; Unitatea francmasoneriei (Poate exista masonerie creștină?); Criterii de recrutare și activitate masonică; Biserica ortodoxă-română și francmasoneria, — se dau în vileag lucruri care ne-au fost denaturate sau ținute în secret mai cu seamă în ce privește atitudinea francmasoneriei față de creștinism și în special — ce ne interesează — față de Biserica ortodoxă-română. Un episcop creștin a definit-o așa: „Minciuna: religia ei; Satana: Dumnezeu ei; Turpitudinea: Sacrificiul ei“. Are un caracter „iudaic și anticreștin“. Fundamentul ei mistic e luat din Talmud și Cabală. Acesta aplicat în loje a dat „liturgia neagră“. O caricaturizare diavolească a sf. Taine Euharistice. Se mai amintește despre circumciziunea simbolică, dar și de cea reală a masonilor de grade superioare. Și originea jidovească dovedește scopul: „Dominația ocultă mondială“.

Filosofia îi este „atei și materialistă“. Gradul cel mai înalt, 33, este anul crucificării lui Hristos. Dar francmasoneria este nu numai anticreștină, ci și atee. „Marele arhitect al Universului“, după ei, nu este Dumnezeu, ci francmasoneria, care va zidi o lume nouă (pag. 45). Într'un congres masonic s'a strigat: „Ură lui Dumnezeu“, „Infamul e Dumnezeu, să zdrobim infamul“. E firesc, atunci ca fr.-ms. să fie contra Bisericii pe care o numește: „o enormă agenție de regres și minciună“. Iar „inamicul unanității e claricalismul“. Șeful ord. masonic al Iluminaților, Weishaupt, zicea: „Cu mațele ultimului preot, vom strangula pe ultimul dintre regi“. E deci antimonarhică. Liga Națiunilor a fost un instrument al fr.-mas.

Biserica ortodoxă a subliniat-o. „Faimosul proces al fostului Mitropolit Primat Ghenadie a fost montat și regizat de masonerie pentru a lovi în capul vizibil al Bisericii române, un om integru“ (pag. 87). Masoneria întreprinde sectele anticreștine și iudaizante: „sectele religioase constituie o masonerie populară“. Fr.-mas. a recunoscut la

noi baptismul, a organizat cercetășia și străjeria cu faimosul cult al focului, a organizat festivaluri pe timpul Sf. Liturgii. Așadar, după desființarea fr.-mas. la noi trebuie să urmeze desființarea sectelor.

În partea a doua publică lista fr.-mas. din țară și diferite documente.

În scurt: o lectură interesantă care adevărește și susține temerile de totdeauna ale Clerului față de oculta masonică. Merită atenția noastră.

Presviter B.

Informațiuni

■ **Pentru bisericile din Bucovina și Basarabia** Patriarhia Română a pus la dispoziție cărți de ritual în valoare de un milion lei. La telegrama I. P. S. S. Patriarhului Nicodim, dl Gen. I. Antonescu a răspuns următoarele:

„Mulțumesc Înalt Prea Sfinției Voastre și Bisericii românești pentru darul generos și de înaltă semnificație creștinească făcut mult încercatelor biserici din Basarabia și Bucovina, eliberate de sub tirania potrivnicilor crucii sfinte a lui Hristos“.

■ **Führerul A. Hitler** a decorat pe dl Gen. I. Antonescu, din prilejul cuceririi Bucovinei și Basarabiei, cu Crucea de Fier în gradul de Cavalier, care e cea mai mare distincție militară germană. Gestul este cu atât mai semnificativ, cu cât Führerul personal a remis d-lui General decorația pe frontul de sud al teatrului de război.

■ **Românilor Transnistrieni** I. P. S. S. Mitropolitul Gurie le-a adresat o scrisoare pastorală în care le vorbește despre legăturile de sânge și de credință ce le au cu România, apoi încheie astfel:

— Moldovenii noștri transnistrieni se înăbușeau sub regimul de asuprire și teroare, iar astăzi vor fi eliberați și aduși sub ocârmuirea națională, creștină și bisericească a României.

Astfel și alte oi răsar și ni se cade a le aduce ca să fie o turmă cu toată colectivitatea românească și un singur păstor: Regele Mihai I, al tuturor Românilor.

■ **P. S. S. Episcopul Partenie Ciopron** al Armatei a fost încredințat să gireze Episcopia Hotinului, până la alegerea titularului.

Misiunea Bisericii în Bucovina și Basarabia precum și a tuturor organelor de Stat pe ruinele lăsate de bolșevici, este din cele mai grele și mai importante. Semnele barbariei, „cum nici hoardele hunilor n'au lăsat în urma lor“ — după cum a declarat dl Gen. Antonescu, cer sfârșitul celei mai mari și mai devotate cauzei românești și creștinești, pentru a face să dispară cât mai de vreme.

■ **Pentru refacerea Catedralei din Chișinău**, pângărită și incendiată de iudeo-bolșevici, dl general Ciupercă a adresat un apel către toți Români. În fruntea listei de subscripție s'a înscris unitatea condusă de D-sa cu 100.000 lei.

În legătură cu această Catedrală, un cores-

pondent al ziarului „Curentul”, dl C. Mironescu scrie următoarele:

O bătrână pe care am găsit-o în Chișinău și care a stat ascunsă o săptămână în pădure, îmi povestește următoarea întâmplare din timpul dominației bolșevice.

— „Nu credeau maică în Dumnezeu și în biserică. În palatul mitropoliei instalase comandamentul lor militar.

În fiecare noapte însă, în dreptul clopotniței dela „Sobor” (Catedrala Orașului) apărea o bătrână care striga: plecați păgânilor de pe acest pământ. Nu este al vostru. Și santinela bolșevică trăgea cu arma în bătrână, dar spre mirarea lui nu-i găseau trupul răpus de gloanțe. Noapte de noapte se repeta apariția bătrânei. Comandantul bolșevic a pus atunci mai mulți soldați să o prindă pe bătrână. Au tras cu armele în ea, dar nicăeri nu-i găseau cadavrul. Să știi maică că era Fecioara Maria care se arăta în fața bisericii și gonia pe bolșevici, îmi spuse bătrâna.

Am controlat această versiune, întrebând și pe alți locuitori, care la rândul lor mi-au confirmat cele spuse de bătrână. Da. Maica Domnului se arăta păgânilor și-i gonia de pe pământul sfânt al lui Ștefan Cel Mare.

■ † **Rabindranat Tagore**, celebrul poet hindus a încetat din viață în vârsta de 80 ani. Decedatul a avut cuvinte frumoase pentru Hristos și Evanghelie, dar a criticat foarte aspru civilizația apuseană și atitudinea pe care au avut-o popoarele europene față de popoarele din colonii.

■ **Pelerinajul „Oastei Domnului”**. Cu ocazia praznicului Schimbării la față a Domnului, a avut loc la Sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog pelerinajul anual al „Oastei Domnului”. Cu toate împrejurările puțin favorabile de azi, cu toată ploaia din ajun, inimoșii ostași au ținut să fie prezenți, unii din ei parcurgând pedestru însemnate distanțe. Între grupurile mai mari cari au participat, amintim grupul din Lugoj în frunte cu P. C. Sa Păr. Borza, grupul timișorenilor în frunte cu P. C. Sa Păr. Golumba, C. Lor Radu Crăciun din Lipova și Crașovan din Radna cu grupurile lor, grupul arădanilor cu P. C. Sa Păr. C. Turicu, Păr. Gh. Popa, P. Bancea și Gh. Lițiu.

Spre bucuria noastră și succesul pelerinajului, am remarcat prezența mai multor intelectuali mireni în frunte cu dl Dr. V. Mircu din Lugoj și alți mulți, bărbați și femei, ale căror nume ne scapă.

Programul pelerinajului s'a desfășurat după cum urmează: Marți la ora 13 vecernia, după care Păr. Consilier Turicu arată scopul pelerinajului și împărtășește pelerinilor binecuvântarea P. S. S. Sale Păr. Episcop Andrei. A predicat apoi Păr. Gh. Popa despre Sf. Duh și lucrările sale în lume. Sf. Sa a arătat în cuvinte bine simțite lucrările Duhului Sfânt, Domnul de viață făcătorul, încheind, în genunchi, cu rugăciunea „Împărate ceresc”. La ora 16 s'a săvârșit Taina Sf. Maslu. În mijlocul mării mulțimi de bolnavi adunați, Păr. Bancea a vorbit despre binefacerile credinței, arătând că puterea care a adus pe bolnavi aici, putere mai tare decât boala care i-a ținut pe loc, putere care singură poate să le redea sănătatea, este puterea credinței.

După Maslu au urmat mărturisirile. S'au mărturisit și cuminecat cu ocazia acestui pelerinaj 264 credincioși.

Seara la denie a predicat Păr. Gh. Lițiu, despre darurile Bisericii, răspunzând, în zece puncte, la întrebarea „Ce ne dă Biserica?” și îndemnând pe credincioși la o cât mai deasă și atentă cercetare a bisericii.

După denie a urmat programul Oastei, în cadrul căruia a vorbit Păr. C. Turicu, dl Dr. V. Mircu și câțiva frați ostași.

În însăși ziua praznicului, dimineața la ora 4, s'a slujit Sf. Liturghie în cadrul căreia s'au cuminecat ostașii și a predicat Păr. Ieromonah Iulian Micloș, despre sensul creștin al bogăției.

La ora 7 s'a parcurs Drumul Crucii, la care a predicat Păr. Caius Turicu. P. C. Sa a făcut o explicare mistică a Sf. Liturghii în cadrul Drumului Crucii, cu numeroase sfaturi și îndemnuri practice. Drumul Crucii e prima Liturghie pe care fiecare preot o reactualizează pe Sf. Prestol pentru toți credincioșii, a spus P. C. Sa.

Cu slujba Sf. Liturghii dela paraclis, la care a predicat tot Păr. Turicu, despre „Cinstirea și urmarea sfinților”, s'a încheiat pelerinajul.

Participanții au părăsit sf. Mănăstire cu sufletul înviorat și cu mulțumirea celor câteva ceasuri petrecute în desăvârșită reculegere.

Un cuvânt de mulțumire aducem Păr. stareț al Mănăstirii pentru găzduirea aleasă și grija pe care a arătat-o tuturor. (Gh. L.)

■ **Dumineză în 10 August 1941 se va face în toate bisericile din Țară parastas pentru ostașii noștri eroi, căzuți pe câmpul de luptă pentru întregirea neamului, pentru desrobirea fraților și pentru slava sfintei biserici. În special vor fi pomeniți ofițerii și subofițerii publicați în lista de morți Nr. 1.**

Nr. 3808/1941.

Ordin circular

La apelul Consiliului de Patronaj al Operelor Sociale de pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri Nr. 4705/1941, pentru a se veni în ajutorul soldaților răniți și al celor cari luptă pe front, Patriarhia Română a hotărât ca în ziua de 15 August a. c. să se organizeze o chetă în bisericile din întreaga țară. *În consecință dispunem ca în ziua de 15 August a. c. să se poarte un tas pentru „Darul Soldatului” în toate bisericile din Eparhie. Sumele adunate se vor trimite Sf. Episcopii până la data de 18 August a. c., care le va preda Prefecturii județului.*

C. Preoți vor îndemna credincioșii sf. noastre biserici și cu ocaziunea aceasta a contribui cu obolul lor la „Darul Soldatului”, manifestându-și și în acest fel solidaritatea cu cei ce luptă pentru cauza sfântă a bisericii și a neamului.

Arad, la 7 August 1941.

† Andrei

Episcop.

Traian Cibian
consilier ref. eparhial.

Nr. 3670/1941.

Comunicat

Comuni ăm aci în copie apelul On. Minster al Cultelor adresat slujitorilor sf. Biserici, pentru a fi la înălțimea zilelor pe cari le trăim. Indemnăm și cu acest prilej pe toți slujitorii sf. Biserici să-și facă datorința pe deplin.

Copie: România. Ministerul Instrucției, Educației, Cultelor și Artelor, Direcțiunea Cultelor, No. 40.225 din 25 Iulie 1941. Prea Sfinției Sale Prea Sfințitului Episcop al Eparhiei ort. rom. Arad. Prea Sfințite, Războiul sfânt în care s'a angajat Țara noastră, pentru sdrobirea puterii pustiitoare și necinstitoare a Bisericilor și Crucii lui Hristos, ca și pentru desrobirea fraților noștri, — de un an de zile sub silnică și tiranică stăpânire, — cere din partea tuturor un nepreocupat spirit de jertfă. Actele de vitejie cu care ostașii noștri reînviază eroismul legendar al înaintașilor, ne înalță și ne umplu inimile de bucurie. În bucuria noastră să nu uităm totuși că în multe familii se va întinde vălul cernit al doliului. Pentru toți cei loviți, trebuie să se găsească o mângâiere. De aceea Vă rugăm să îndrumați din nou, pe toți P. C. Preoți, să nu lipsească dela datorie, în aceste vremuri de crucială însemnătate pentru Biserica și Neamul nostru. Să nu fie durere pe care preotul să n'o cunoască și să n'o aline, să nu fie suferință pe care el să n'o împărtășească, alături de toți cei ce sufăr. Deasemenea să nu fie lipsă, pe care el să nu caute s'o împlinească, ajutând și încurajând cu cuvântul și cu fapta, pe toți cei ce se trudesă din greu în lupta cu nevoile vieții și pentru afirmarea tăriei Neamului. Orice inițiativă să găsească pe preot mereu prezent, povățuind, îndrumând și muncind alături de cei cari folosesc cu drag puterea lor de muncă spre binele Patriei. Vizitarea spitalelor, în care-și refac sănătatea soldații noștri eroi, să fie o permanentă grijă a P. C. Preoți, însoțind cuvântul de mângâiere și de binecuvântare al Bisericii, cu împărțirea de cărți și tot felul de ajutoare, care nimeni nu se va da înapoi să le pună la îndemâna Bisericii, în acest nobil scop. Astfel Biserica va fi la înălțimea chemării ei și-și va impune iarăși rolul pe care l-a avut în trecutul Neamului nostru românesc și va ajunge să i se cinstească activitatea și slujitorii, de către toți, fără nici o rezervă. Primiți, Vă rugăm, Prea Sfințite, asigurarea înaltei noastre considerațiuni. p. Ministru, Secretar General, ss. Colonel D. Chirescu. Directorul Cultelor, ss. indescifrabil".

Arad, la 2 August 1941.

Consiliul Eparhial.

Nr. 3686/1941.

Anunț școlar

Se aduce la cunoștința celor interesați că cererile de primire în Academia teologică ort. română din Arad pentru anul școlar 1941/42, se vor înainta Consiliului Eparhial ort. român din Arad, până la data de 31 August 1941.

În Academia teologică se primesc: absolvenți de liceu cu bacalaureat, absolvenți cu diploma de seminar teo-

logic și absolvenți ai Școlii Normale profesionale ort. rom. din Arad cu diploma de învățător.

La cerere se vor anexa următoarele documente în original:

1. Extrasul de naștere dela oficiul stării civile;
2. Extrasul din matricula botezaților;
3. Diploma de bacalaureat de liceu, seminar teologic, sau de învățător;
4. Certificat medical, dela medicul de circumscripție, prin care să se constate integritatea corporală și spirituală a petiționarului;
5. Certificat de moralitate dela oficiul parohial, la care aparține;
6. Certificat dela preotul locului că știe citi cu litere cirile și că are aptitudini pentru cântări;
7. Certificat despre situația militară, dacă este înrolat;
8. O dovadă dela autoritatea comunală sau polițienească, că a prestat muncă de folos obștească în varaacstuian;
9. O dovadă scrisă din partea părinților sau a tutorului petiționarului, certificată de conducătorul oficiului parohial, prin care se obligă a plăti regulat cheltuielile de întreținere obligatorii în internat în cursul anilor de studii.

Toți studenții sunt obligați a locui în Internatul Academiei.

Taxele de înscriere sunt: 1100 lei pentru studenții cari se înscriu întâia dată; 1000 lei pentru cei ce sunt în continuarea studiilor.

Taxele de întreținere în Internat sunt: 15.000 lei anual, care sumă se plătește în 3 rate anticipative la Rectorat: 5000 lei la înscriere, 5000 lei la 1 Ianuarie 1942 și 5000 lei la 1 Aprilie 1942.

Taxele de întreținere în Internat se vor putea majora în cursul anului școlar, conform fluctuației prețurilor alimentelor.

Studenții cari se vor înscrie în anul I, vor mai achita la Rectorat 3000 lei, jumătate din costul unei reverenzi, restul costului reverenței se va achita de Consiliul Eparhial.

Pentru cărți didactice, studenții cari se vor înscrie în anul I vor plăti la Rectorat, la înscriere, 1200 lei; studenții anului II 1200 lei, studenții anului III 800 lei și cei din anul IV 1200 lei.

Nici un student nu poate fi primit în Academia teologică, sau la examene, dacă nu este în ordine cu plata taxelor școlare, specificate mai sus.

Studenții cari se vor dovedi merituoși la studii și purtare, vor primi burse, semi burse, sau ajutoare.

La intrarea în Internat, fiecare student va aduce cu sine: 6 cămăși, 6 perechi de indispensabile, 3 cămăși de noapte, 6 perechi de ciorapi, haine de pat (una sau două perini, una plapomă sau pătură, fiecare cu câte două schimburi albe, 2 cearcefuri și una curteră de pat albă), 3 ștergare, 3 șervete, 1 pahar, o ceașcă, 3 farfurii, una lingură, una linguriță, 1 cuțit, una furculiță, piepten, săpun, pierie de dinți, de haine, de ghețe și îmbrăcăminte necesară. Studenții sunt obligați a-și procura și purta uniforma preoțească — reverendă.

Petițiunile se vor timbra legal și se vor scrie cu mâna proprie. Cele netimbrate, ori neînregistrate cu actele cerute, se vor restitui nerezolvate.

Petiționarii vor indica domiciliul și oficiul poștal, scris corect și legibil.

Inmatriculările și înscrierile studenților se fac la Rectoratul Academiei, în zilele de 29 și 30 Septembrie 1941. Cei întârziți pot fi înmatriculați și înscriși numai cu aprobarea Consiliului Eparhial.

Cursurile vor începe la 1 Octombrie 1941. Toți studenții se vor mărturisi la Părintele Duhovnic al școlii la începerea cursurilor.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, cari posedă pregătirea corespunzătoare, ca să îmbrățișeze chemarea preotească. In special li se va atrage atenția asupra faptului că cei merituosi vor beneficia de burse.

2-3 Consiliul Eparhial ort. rom. din Arad

Nr. 3458/1941.

Anunț școlar

La 1 Septembrie 1941 se va deschide sub patronajul Episcopiei Noastre

Școala de Gospodărie casnică

(de natură practică)

in localul Internatului Diecezan de fete din Arad cu durata de 1 an (1 Septembrie - 15 Iulie).

Se vor preda următoarele materii:

1. Teoria alimentară,
2. Economia domestică,
3. Horticultură,
4. Puericultură,
5. Igienă și medicină populară,
6. Asistență socială,
7. Contabilitate,
8. Educație morală,
9. Educație familială.

Elevele vor face practică din:

1. Bucătărie,
2. Spălat și călcat,
3. Croitorie (lingerie, haine, broderii),
4. Țesut, tors și impletit,
5. Grădinărit,
6. Menaj (toate ramurile curățitului).

Condiții de primire:

1. Absolventele de 4 clase secundare in etate dela 16-20 ani.
2. De religieune ortodoxă română, cu preferință fiice de preot și învățător din Eparhia Aradului.
3. De sănătate perfectă.

Taxa de întreținere anuală lei 15.500, plătită în 3 rate anticipative.

Cererile se vor înainta Consiliului Eparhial până la data de 20 August 1941 provăzute cu anexele:

a) Certificat școlar despre absolvirea a 4 clase secundare,

b) Extras din matricola botezaților,

c) Atestat medical.

Direcțiunea Internatului Diecezan de fete va da lămuririle privitoare la îndatoririle elevelor interne.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial, ținută la 19 Iulie 1941.

ss: † ANDREI

ss. Prot. Caius Turicu

Episcop,

consilier referent eparhial.

(2-3)

**Școala Normală Ort. Rom. de Învățători
„Dimitrie Țichindeal“ Arad.**

Prospect

pentru anul școlar 1941/42.

In clasa I sunt 30 locuri vacante. Pentru ocuparea lor se ține concurs. Concursul va avea

loc în ziua de 1 Septembrie 1941, ora 8 dimineața din următoarele probe:

1. Examen medical.

2. Examen pentru constatarea aptitudinilor muzicale.

3. a) Probă scrisă din limba română, o pagină dictată din care să se aprecieze ortografia, punctuația, caligrafia.

b) O problemă de matematici de puterea ultimei clase primare.

4. Probe orale:

a) Limba română, citire și analiză gramaticală.

b) Aritmetică și geometrie (exerciții și probleme de curs primar).

c) Istoria patriei.

d) Geografia țării.

Inscrierea la examen se face până în ziua de 25 August depunându-se pe lângă cerere următoarele acte: 1. Extrasul de naștere (concuranții vor trebui să aibă vârsta între 11-14 ani împliniți), 2. Extras de botez, 3. Certificat de naționalitate, 4. Certificat școlar decel puțin 4 clase primare cu mediile pe grupe, 5. Buletin de revaccinare, 6. Certificat de avere ce posedă reprezentantul legal al elevului precum și numărul copiilor și vârsta lor.

Primii 20 se vor bucura de burse și semiburse, în ordinea clasificării, ținându-se seamă și de starea materială.

Taxa pentru un absolvent este de cca 16.660 lei.

" " " bursier " " " 6.260 "

" " " semibursier " " " 11.460 "

Taxele se vor plăti în trei rate la următoarele date:

La înscriere rata I care pentru

un bursier este de 2.260 lei.

" semibursier " " 5.460 "

" solvent " " 7.660 "

Rata doua se plătește până la 9 Ianuarie care pentru un

bursier este de lei 2.000,—

semibursier " " 3.000,—

solvent " " 4.500,—

Rata treia se plătește până la 31 Martie, 1941, care este pentru un

bursier de lei 2.000,—

semibursier " 3.000,—

solvent " " 4.500,—

Deoarece la 31 Martie se încheie anul financiar peste această dată nu se acordă nici o amânare.

La înțrarea în internat elevul va trebui să aducă cu sine următoarele rufe: 1 plapomă și una pătură (în lipsă de plapomă două pături), 1 perină, 3 fețe de perină, 3 cearceafuri, 4 prosoape, 6 ismene și 3 cămăși de noapte, 6 perechi ciorapi, 2 perechi ghetă solide, 1 pereche cipici (papuci), 1 șorț pentru lucru manual.

Arad, 5 August, 1941.

Direcțiunea.

Nr. 3762/1941.

Anunț școlar

În Școala eparhială de cântăreți bisericești se primesc pentru anul școlar 1941/42 ca elevi interni tineri între 16—25 ani, cu voce bună, auz muzical și absolvenți de cel puțin 4 clase primare.

Cererile timbrate vor fi înaintate Consiliului Eparhial din Arad până la data de 20 Octomvrie 1941, însoțite de actele:

1. Extras de naștere,
2. Extras de botez,
3. Certificat școlar,
4. Certificat de moralitate dela Oficiul parohial,
5. Certificat medical,
6. Declarația părinților (ori tutorelui) că vor plăti în termen taxele școlare și întreținere în internat.

Candidații din anul I vor fi supuși la un examen de primire ce se va ține în zilele de 1-2 Noemvrie constând din probe de scris și citit la limba română și din aptitudinile muzicale.

Cursurile încep la 4 Noemvrie 1941.

Toți elevii vor locui în internat, plătind taxa de întreținere lei 10.500 (zece mii cinci sute) anual solvită în rate lunare sau trimestriale anticipative, aducând cu sine:

tacâmuri (2 farfurii, lingură, cuțit, furculiță, ceașcă pentru lapte și un pahar), așternut (saltea, cearceafuri, pernă cu 2 fețe de schimb, pătură ori plapomă), lingerie (4 cămăși de zi, 2 cămăși de noapte, 4 per. indispensabili, 6 batiste și 6 per. ciorapi), vesminte și încălțăminte (de port și de sărbătoare)

Bucățile de așternut și lingerie vor purta monogramul elevului.

Internatul dă în schimbul taxei: locuință, hrană, încălzit, luminat, spălat, baie, medic, supraveghere la studii și educație morală.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial, dela 31 Iulie 1941.

† Andrei
Episcop

Prot. Caius Turicu
consilier, referent eparhial

Nr. 3750/1941.

Concurse

Se publică concurs *din oficiu*, cu termen de 15 zile pentru parohiile:

I.

A d e a, protopiatul Chișineu-Criș:

Venite:

1. Sesiă parohială, 16 jughere,
2. Casă parohială,

3. Stolele legale și
 4. Salarul dela Stat.
- Parohia este de *clasa II (doua)*

II.

Arad-I. Gr. Daco, protopiatul Arad.

Venite:

1. Salarul dela Stat,
2. Stolele legale.

Parohia este de *clasa II (doua)*

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare, se vor înainta Consiliului Eparhial din Arad, din ședința Consiliului Eparhial dela 31 Iulie 1941.

† Andrei

Episcop.

1-2

Traian Cibian
consilier ref. eparhial.

Nr. 3840/1641.

Se publică concurs *din oficiu*, cu termen de 30 zile, pentru parohia *Cuvin II*, protopiatul Arad, decretată vacantă de Consiliul Eparhial.

Venite:

1. Sesiă parohială 32 jug. cad.
2. Birul și stolele legale.
3. Casa parohială.
4. Competința de lemne și de pășunat după sesiunea parohială.
5. Salarul dela Stat.

Parohia este de *clasa primă*.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare, sunt a se înainta Consiliului Eparhial din Arad.

Preotul numit va achita impozitele după beneficiul preoțesc din al său.

Arad, la 31 Iulie 1941.

† Andrei

Episcop.

1-3

Traian Cibian
consilier, referent eparhial.

Dela oficiul parohial ort. rom. Nădălbești.

Publicație de licitație

Se aduce la cunoștință că, la 7 Septemvrie a. c. orele 4 p. m. se va ține licitație, cu oferte închise, în localul fostei școale confesionale din comuna Nădălbești, pentru vânzarea a circa 710 m. st. lemne de foc, ce rezultă din parchetul cedat de primăria com. Nădălbești, pentru terminarea bisericii din loc.

Prețul de strigare per m. st. este de lei 250 (două sute cinci zeci).

Condițiunile speciale de licitație se pot vedea zilnic la oficiul parohial ort. rom. din Susani.

În cazul când licitația nu va da rezultatul așteptat, se va ține din nou licitație în ziua de 14 Septemvrie, în acelaș loc, la aceiaș oră și în aceleași condițiuni.

Concurenții vor depune o garanție de 20.000 lei numerar, fără de care nu vor fi primiți la licitație.

Nădălbești, la 5 August 1941.

Consiliul parohial.